

Окремо слід помітити, що під час боротьби з коронавірусною хворобою СПД надано право не сплачувати орендну плату за земельні ділянки, що прямо визначено у Законі України «Про внесення змін до Податкового кодексу України...».

Органи місцевого самоврядування, можуть у своїх рішеннях також рекомендувати орендодавцям майна, зменшити суми орендної плати за майно, в період впровадження протиепідемічних заходів або ж навіть звільнити орендарів від орендної плати. В такому разі необхідно нагально звертатись до такого органу з повідомленням про неможливість або обмежену можливість використання об'єкту оренди.

В частині розірвання договору оренди з причин введення карантинних заходів, слід зазначити, що така можливість не виникає автоматично. Втім сторони можуть виступати з ініціативою розірвання договору оренди у зв'язку з істотною зміною обставин. Отже, Законом № 540-IX було відзначено, що обмеження введенні у зв'язку з карантином не залежать від волі орендаря. Крім того, слід зауважити, що положення закону вийшло бланкетним і доволі беззмістовним, бо необхідність доведення неможливості використання, про яке згадується у ст. 762 ЦК України, ніхто не скасовував. Завдяки карантинним заходам зменшилася кількість захворювання, але це негативно відобразилось на економіці нашої країни.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Про захист населення від інфекційних хвороб: Закон України від 6.04.2000 р. № 1645-III // Відомості Верховної Ради України. 2000. № 29. Ст. 228 (зі змінами).
2. Правові наслідки поширення коронавірусу COVID-19 для виконання договорів. URL: <https://sk.ua/uk/news-uk>
3. Про торгово-промислові палати в Україні: Закон України від 2.12.1997 р. № 671/97-ВР // Відомості Верховної Ради України. 1998. № 13. Ст. 52 (зі змінами).

*Діденко Марія Олексіївна,
студентка 4 курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Завальнюк С.В.*

ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ ЗАВДАНОЮ ОСОБОЮ ХВОРОЮ НА COVID-19, ЩО ПОРУШИЛА КАРАНТИННІ ОБМЕЖЕННЯ

Сьогодні увесь світ зустрівся з новою проблемою під назвою COVID-19, яка поставила населення всієї планети в нові рамки існування. Дана проблематика, зумовила наявність соціального дискомфорту у вигляді заборони

масового скупчення людей, а також невід'ємного атрибуту – маски. Всі ці обмеження, неабияк, тиснуть на осіб у зв'язку з тим, що вище зазначене відбувається вперше та звертає на себе увагу одночасне збільшення обсягу обов'язків громадян через необхідністю дотримання заходів обмеження розповсюдження хвороби. Вище викладені реалії потребують адекватного відображення у законодавстві України.

Відповідно до вище сказаної проблематики вбачається не лише аналіз, а також розробка правових норм щодо врегулювання відносин відшкодування шкоди при навмисному зараженні однією особою іншої COVID-19. Наприклад, коли людина хвора на COVID-19 (зробивши при цьому ПЛР-тест, який підтвердив наявність даного респіраторного вірусу), що не понесла втрату працездатності, відвідувала місця масових скупчень людей, свідомо заражаючи інших осіб, вбачається нами доцільним запровадження застосування цивільно-правової відповідальності [3, с. 9].

Відшкодування шкоди регламентовано Главою 82 Цивільного кодексу України, а саме, ч. 1 ст. 1168 ЦК України, де зазначено, що моральна шкода – або будь яка інша шкода, яка завдана внаслідок ушкодження здоров'я, може бути відшкодована одноразово або шляхом здійснення щомісячних платежів. У випадку, коли індивідуум заражає іншу особу COVID-19, можливо побачити шкоду здоров'ю особи, яка може потягнути тяжкі наслідки у вигляді часткової або повної втрати працездатності [1].

Зазначимо, що моральна шкода регламентована статтею 23 Цивільного кодексу України. В пункті 1 частині 2 даної статті написано, що моральна шкода – це відшкодування збитків особі, що понесла фізичний біль та страждання, які призвели до каліцтва або іншої шкоди здоров'ю. Моральна шкода, також в частині 5 статті 23 Цивільного кодексу України, передбачає свою одноразовість. Тому доцільно буде визначити, що особа, яка заразила іншу особу повинна відшкодовувати не лише майнову шкоду, але і моральну [2, с. 622].

Щодо відшкодування шкоди доречно висловлювалась вчена Т.С. Ківалова. Яка в своїх працях відокремила поняття відшкодування правовідносин, які передбачені нормами цивільного законодавства, цивільних охоронних правовідносин, що виникають внаслідок завдання шкоди суб'єкту цивільних прав і виражаються у праві потерпілого на відшкодування завданої йому шкоди та обов'язку особи, яка завдала шкоду, або суб'єкта, вказаного у законі, відшкодувати завдану шкоду [4, с.745].

Тобто з даного визначення можна зробити висновки, що відшкодування шкоди потрібно регламентувати саме Цивільним Кодексом. На нашу думку,

Цивільному кодексі України, буде за необхідне створити нову норму права, за якою відшкодування шкоди, буде виступати засобом цивільно-правової відповідальності в випадках, коли особа навмисно чи через свою недбалість, коли їй достеменно відомо про захворювання, заражає певною інфекційною хворобою іншу особу. Дана норма права, допоможе врегулювати цивільно-правову відповідальність, щодо зараження різними хворобами як COVID-19, ВІЧ та іншими інфекційними хворобами, що можуть спричинити тяжкі наслідки або смерть. Оскільки цивільне право загалом регулює приватний спектр відносин кожної людини, тому проблему захисту права фізичної особи на здоров'я можливо захистити лише даною кодифікованою нормою у Цивільному кодексі України, що стане засобом боротьби з пандемією COVID-19.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 № 435-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15>.
2. Ківалова Т.С. Відшкодування шкоди, завданої правам власника. Цивільне право України: підручник в 2-х т. За ред. Є.О. Харитонова, Н.Ю. Голубевої. Х.: Одиссей. Т. 1. 2008. 622 с.
3. Ківалова Т.С. Зобов'язання, які виникають внаслідок завдання шкоди: навчально-методичний посібник. За ред. Є.О. Харитонова. Одеса: Фенікс, 2007. С. 9-12.
4. Ківалова Т.С. Поняття та система зобов'язань відшкодування шкоди. Цивільне право України: підручник у 3 кн. За ред. Є.О. Харитонова. Одеса: Юридична література. Кн. 3. 2006. 745 с.

*Домбровська Юліана Юрївна,
студентка 4-го курсу факультету цивільної та господарської юстиції
Національного університету «Одеська юридична академія»
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Завальнюк С.В.*

ПРАВО НА МИРНІ ЗІБРАННЯ: ОСОБЛИВОСТІ В УМОВАХ БОРОТЬБИ З COVID-19

Після першої хвилі коронавірусної інфекції COVID-19 настає друга не менш масштабна та складна. Суспільство та держава ще не відійшли від наслідків першої, а вже треба оцінювати та активно протидіяти наслідкам наступної. Порушена економіка та вимушене обмеження прав людини та громадянина стали найбільш складними супутниками боротьби з COVID-19.

В Україні одним з найбільш традиційних прав людини є право на мирні зібрання. Необхідність встановлення пропорційних обмежень свободи зборів не